JUSTICE FOR SHOAIB KHAN

On 6th January 2026, we gather in memory of Shoaib Khan, a 24-year-old Pakistani migrant who was murdered by Greek-Cypriot police on the 6th of January 2025. We remember Shoaib Khan by saying his name, by refusing to forget, standing in solidarity with the mourning family and by collectively fighting against the violence responsible for his murder.

Shoaib came to Cyprus from Pakistan in search of economic stability and a better future. Instead, he was **pushed into precarity by racist migration policies, forced to live under constant threat of arrest**. Unable to move freely, he risked his life crossing the buffer zone to work or see his family - an act in which he was ultimately killed.

Shoaib's body was found on the evening of 6/1/25 in Strovolos. **From the very beginning, the handling of his murder by the Cypriot authorities pointed to a deliberate cover-up**. His death was initially declared "natural." Days later it was publicly shared that a bullet was discovered in his body, and it was later revealed it was from a police gun. What followed were contradictory police statements, withheld information, and the absence of accountability. The officers involved were never suspended. An inquest into his death will be beginning in late January, only after sustained pressure from Shoaib's family and supporters, with evidence released slowly and inconsistently. The thing we know for certain is that a young man was killed with a bullet to the back. To this day, no responsibility has been taken, no consequences enforced, and no justice delivered.

The murder of Shoaib Khan is not an isolated incident. It stands alongside the killing of 21-year-old Anisur Rahman during a migration police raid in Limassol, and the refusal to act while people die at sea, resulting in at least 45 confirmed deaths and 186 people missing since 2018. This includes a missing boat with 85 people presumed dead, which has never been investigated despite repeated pressure from families, and a shipwreck just two months after Shoaib's murder that left seven people dead and 12 others missing and presumed dead, also without any investigation. The migration strategy murders and covers up - in Shoaib's case with bullets fired from behind.

The bullets of the border policies did not come out of nowhere. These events are spikes among a heightened daily climate of repression and police violence.

In recent years we have witnessed the **mass imprisonment of migrants in Pournara, the entrapment of asylum seekers in the buffer zone, systematic push-backs at sea, and racist pogroms in Chloraka and Limassol**. Both migrants and anti-racist movements have been increasingly targeted by police, including several arrests during the peaceful protests against the deaths of Shoaib Khan and Anisur Rahman. At the same time, **life in Cyprus has been deliberately made impossible for migrants: access to housing, work, healthcare, and legal protection is systematically blocked, forcing people into homelessness, hunger, and fear**. While protection is denied, public funds are poured into surveillance systems, the new detention centre "Limnes", and deportation infrastructures. Through detention, deprivation, and constant threat, people are pressured into so-called "voluntary returns", a disguise for mass deportations to unsafe and life-threatening conditions, in clear violation of international and humanitarian responsibilities to provide protection.

The state considers migrants expendable. **Migrant workers occupy the most underpaid and dangerous roles of Greek-Cypriot society**. This exploitation is the design of state policies, not a hiccup. In times of crisis, such as today, there is an increase in deportations, push-backs and the violence that accompanies them. Social racism only benefits the bosses who exploit us - locals and foreigners - and the state that represents them. Racism harms the working class as a whole, as it devalues all of us.

We say no to the exploitation and dehumanization of migrants and stand shoulder to shoulder - as a united working class.

We do not accept that we are "other" than migrants in Cyprus- we are neighbors, coworkers, and migrants ourselves. Our interests are common.

We stand against the violence of the migration policy. Locals and migrants together, we respond with class solidarity, building relationships and common struggles. We cannot undo the murder that has been done. We can, however, refuse to forget it. We can refuse to stay silent. We can ensure that we never again have murdered migrants.

We remember and demand justice for the death of Shoaib Khan and all others that died under the murderous Republic of Cyprus migration policies.

STOP THE WAR ON MIGRANTS
SOLIDARITY SMASHES BORDERS

VIGIL FOR SHOAIB KHAN 06.01.26
ELEFTHERIAS SQ. 16:00

JUSTICE FOR SHOAIB KHAN INITIATIVE

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΓΙΑ ΤΟΝ SHOAIB KHAN

Στις 6 Γενάρη 2026, συγκεντρωνόμαστε στη μνήμη του **Shoaib Khan, ενός 24χρονου μετανάστη από το Πακιστάν που δολοφονήθηκε από την ελληνοκυπριακή αστυνομία** στις 6 Γενάρη 2025. Θυμόμαστε τον Shoaib Khan, με το να επαναλαμβάνουμε το όνομά του, να αντιστεκόμαστε στη λήθη, να στεκόμαστε αλληλέγγυα στην οικογένειά του που πενθεί και να μαχόμαστε συλλογικά ενάντια στη βία που ευθύνεται για τη δολοφονία του.

Ο Shoaib ήρθε στην Κύπρο από το Πακιστάν ψάχνοντας οικονομική σταθερότητα και ένα καλύτερο μέλλον. Αντ' αυτού, **οδηγήθηκε σε μια επισφαλή συνθήκη εξαιτίας της ρατσιστικής μεταναστευτικής πολιτικής, εξαναγκασμένος να ζει κάτω από τη μόνιμη απειλή σύλληψης**. Χωρίς τη δυνατότητα ελεύθερης μετακίνησης, έβαζε σε κίνδυνο τη ζωή του διασχίζοντας τη νεκρή ζώνη, για να δουλέψει ή να επισκεφθεί την οικογένειά του - κάτι το οποίο τελικά οδήγησε στη δολοφονία του.

Η σορός του Shoaib βρέθηκε το βράδυ της 6ης Ιανουρίου 2025 στον Στρόβολο. **Εξαρχής, η διαχείριση της υπόθεσης από τις ελληνοκυπριακές αρχές καταδείκνυαν την σκόπιμη συγκάλυψη** της δολοφονίας του, με το θάνατό του να χαρακτηρίζεται αρχικά "φυσικός". Κάποιες μέρες αργότερα, δημοσιεύθηκε το γεγονός ότι στο σώμα του βρέθηκε μια σφαίρα ενώ αργότερα αποκαλύφθηκε ότι η σφαίρα αυτή προήλθε από αστυνομικά πυρά. Ακολούθησαν αντιφατικές καταθέσεις αστυνομικών, πληροφορίες που δεν παραχωρήθηκαν ποτέ ενώ δεν αποδόθηκαν ποτέ ευθύνες. Οι αστυνομικοί που ήταν αναμεμειγμένοι με την υπόθεση δεν τέθηκαν ποτέ σε αναστολή. Η διαδικασία θανατικής ανάκρισης (έρευνα κατά την οποία κρίνεται από τις εισαγγελικές αρχές εάν τίθεται ζήτημα εγκληματικής δράσης και επομένως περαιτέρω έρευνας μιας υπόθεσης) πρόκειται να ξεκινήσει το Γενάρη του '26, μετά από συνεχείς πιέσεις από την οικογένεια του Σοαΐμπ και αλληλέγγυων, με τα στοιχεία να παραχωρούνται με υπερβολικές καθυστερήσεις και αντιφάσεις. Αυτό που γνωρίζουμε σίγουρα είναι ότι ένας νεαρός άντρας δολοφονήθηκε με σφαίρα στην πλάτη. Μέχρι και σήμερα, δεν έχει αναληφθεί καμιά ευθύνη, δεν έχει επιβληθεί κανένα μέτρο ούτε έχει αποδοθεί δικαιοσύνη.

Η δολοφονία του Shoaib Khan δεν είναι μεμονωμένο γεγονός. Συμπεριλαμβάνεται μέσα σε ένα σύνολο περιστατικών όπως τη δολοφονία του 21χρονου Anisur Rahman κατά τη διάρκεια αστυνομικής εφόδου κατά μεταναστών στη Λεμεσό, την άρνηση βοήθειας σε ανθρώπους που πνίγονται στη θάλασσα, εξαιτίας της οποίας μετράμε 45 επιβεβαιωμένους θανάτους και 186 αγνοούμενους από το 2018. Σε αυτά τα συμβάντα, συμπεριλαμβάνεται και μια βάρκα η οποία αγνοείται, με 85 επιβαίνοντα τα οποία θεωρούνται νεκρά και ένα ναυάγιο 2 μήνες μετά τη δολοφονία του Σοαΐμπ, που οδήγησε στο θάνατο 7 άτομα και 12 άλλα να αγνοούνται και να θεωρούνται νεκρά, χωρίς καμία έρευνα να διεξάγεται ούτε σε αυτή την περίπτωση. Η μεταναστευτική στρατηγική δολοφονεί και συγκαλύπτει - στην περίπτωση του Shoaib, με σφαίρες να ρίχνονται πισώπλατα.

Οι σφαίρες των συνοριακών πολιτικών δεν προκύπτουν από το πουθενά. Αυτά τα γεγονότα είναι οι κορυφώσεις μιας γενικότερα οξυμένης καθημερινής συνθήκης καταστολής και αστυνομικής βίας. Τα τελευταία χρόνια έχουμε παρακολουθήσει τη **μαζική φυλάκιση μεταναστ(ρι)ών στην Πουρνάρα, τον εγκλεισμό αιτούντων άσυλο στη νεκρή ζώνη, συστηματικές επαναπροωθήσεις στη θάλασσα και ρατσιστικά πογκρόμ στη Χλώρακα και στη Λεμεσό.**

Η αστυνομία ολοένα και περισσοτερο στοχοποιεί τους μετανάστες και τα αντιρατσιστικά κινήματα, κάνοντας συλλήψεις στη διάρκεια των ειρηνικών διαδηλώσεων κατά των κρατικών δολοφονιών του Shoaib Khan και του Anisur Rahman αντίστοιχα. Ταυτόχρονα, **η ζωή στην Κύπρο έχει καταστεί σκόπιμα αδύνατη για τις μετανάστριες:** η πρόσβαση σε στέγαση, εργασία, υγειονομική περίθαλψη και νομική προστασία εμποδίζεται συστηματικά, αναγκάζοντας τους ανθρώπους να ζουν χωρίς στέγη, σε συνθήκες πείνας και φόβου. Ενώ τους στερείται η προστασία, δημόσια κονδύλια διοχετεύονται σε συστήματα παρακολούθησης, στο νέο κέντρο κράτησης «Λίμνες» και σε υποδομές απέλασης. Μέσω της κράτησης, των στερήσεων και της συνεχούς απειλής, οι άνθρωποι πιέζονται να προχωρήσουν σε λεγόμενες «εθελοντικές επιστροφές», όρο παραπλανητικό που συγκαλύπτει μαζικές απελάσεις κάτω από συνθήκες ανασφάλειας και κινδύνου για τη ζωή, με σαφή παραβίαση των διεθνών και ανθρωπιστικών υποχρεώσεων για την παροχή προστασίας.

Το κράτος θεωρεί τους μετανάστες αναλώσιμους. **Οι μετανάστριες εργαζόμενες καταλαμβάνουν τις πιο κακοπληρωμένες και επικίνδυνες θέσεις στην ελληνοκυπριακή κοινωνία**. Αυτή η εκμετάλλευση είναι άμεσο αποτέλεσμα και εσκεμμένος σχεδιασμός της κρατικής πολιτικής, όχι κάποιο ατύχημα. Σε περιόδους κρίσης, όπως η σημερινή, παρατηρείται αύξηση των απελάσεων, των επαναπροωθήσεων και της βίας που τις συνοδεύει. Ο κοινωνικός ρατσισμός ωφελεί μόνο τους εργοδότες που μας εκμεταλλεύονται – ντόπιους και ξένες – και το κράτος που τους εκπροσωπεί. Ο ρατσισμός βλάπτει το σύνολο της εργατικής τάξης, καθώς μας υποτιμά όλους, όλες και όλα. **Λέμε όχι στην εκμετάλλευση και την απανθρωποποίηση των μεταναστ(ρι)ών και στεκόμαστε ώμο με ώμο - ως ενωμένη εργατική τάξη**. Δεν δεχόμαστε ότι είμαστε «άλλοι» από τους μετανάστες στην Κύπρο – είμαστε γειτόνισσες, συναδέλφισσες και οι ίδιοι μετανάστες. Τα συμφέροντά μας είναι κοινά.

Στεκόμαστε ενάντια στη βία της μεταναστευτικής πολιτικής. Ντόπιοι και μετανάστριες μαζί απαντάμε με ταξική αλληλεγγύη, χτίζοντας σχέσεις και κοινούς αγώνες. Δεν μπορούμε να αναιρέσουμε τη δολοφονία που έχει γίνει. Μπορούμε όμως να αρνηθούμε να την ξεχάσουμε. Μπορούμε να αρνηθούμε να παραμείνουμε σιωπηλοί. Μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι δεν θα ξαναέχουμε δολοφονημένες μετανάστριες.

Θυμόμαστε και απαιτούμε δικαιοσύνη για το θάνατο του Shoaib Khan, και όλων των άλλων ανθρώπων που έχουν δολοφονηθεί από τις δολοφονικές μεταναστευτικές πολιτικές της Κυπριακής Δημοκρατίας.

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ
Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΠΑΖΕΙ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ SHOAIB KHAN 06.01.26 ΠΛ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 16:00

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ JUSTICE FOR SHOAIB KHAN